

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „BADTORO” dla towarów i usług z klas 25, 34 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr n° 9 565 581

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Grupo Osborne S.A

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy graficzny znak towarowy zawierający element słowny „TORO”, krajowy słowny znak towarowy „EL TORO” oraz wspólnotowy słowny znak towarowy „TORO” dla towarów i usług z klas 25, 34, 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Nieprawidłowe odejście od ogólnej zasady całościowego porównania bez uzasadnionej przyczyny.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler przeciwko Radzie

(Sprawa T-351/13)

(2013/C 252/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Chiny) i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Neuhaus, H.-J. Freund i B. Ecker)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 372/2013 ⁽¹⁾ z dnia 22 kwietnia 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1008/2011 z dnia 10 października 2011 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 2 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽²⁾ lub art. 296 ust. 2 TFUE w zakresie, w którym Rada dopuściła się oczywistych błędów w ocenie lub naruszyła obowiązek uzasadnienia dokonując wyboru Brazylii jako kraju analogicznego dla celów określenia wartości normalnej. Rada błędnie stwierdziła, że na rynku brazylijskim istnieje wystarczająca konkurencja, w szczególności w zakresie dotyczącym stopnia konkurencji pomiędzy producentami krajowymi oraz stopnia konkurencji związanej z przywozem i nie uzasadniła tego stwierdzenia.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 2 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 lub art. 296 ust. 2 TFUE w zakresie, w którym Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie lub naruszyła obowiązek uzasadnienia odrzucając wnioski o dostosowanie wartości normalnej celem uwzględnienia skutków cła przywozowego w wysokości 14 % w odniesieniu do omawianego produktu w kraju analogicznym — Brazylii.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w zakresie, w którym Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, gdy stosując zasadę niższego cła porównała margines dumpingu określony w zaskarżonej decyzji z poziomem usuwającym szkodę określonym w dochodzeniu pierwotnym w 2005 r. zamiast określić na nowo poziom usuwający szkodę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 372/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1008/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 112, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

Odwołanie wniesione w dniu 2 lipca 2013 r. przez BX od wyroku wydanego w dniu 24 kwietnia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-88/11 BX przeciwko Komisji

(Sprawa T-352/13 P)

(2013/C 252/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: BX (Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat R. Rata)

Dруга strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie F-88/11;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji komisji konkursowej o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwy kadrowej po zakończeniu konkursu EPSO/AD/148/09-RO (Dz.U. 2009, C 14 A, s. 1); oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym wnoszący odwołanie podnosi, że stwierdzenie Sądu do spraw Służby Publicznej zawarte w pkt 33 zaskarżonego wyroku, zgodnie z którym nie spełnił on wymogów dowodowych, nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.
- 2) Zarzut drugi, w którym wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo, stwierdzając, iż kandydat, którego początkowa liczba punktów była niższa niż ustalona wstępnie liczba punktów wymaganych do zdania egzaminu, nie podlega ocenie porównawczej (pkt 41), ponieważ:
 - Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem każdy z kandydatów w konkursie EPSO może podlegać ocenie porównawczej, niezależnie od tego, czy jego początkowy wynik jest wyższy czy niższy niż liczba punktów wymaganych do zdania egzaminu;
 - Komisja konkursowa nie wywiązała się ze swojego obowiązku dokonania oceny porównawczej nie tylko w stosunku do wnoszącego odwołanie, ale także w stosunku do wszystkich pozostałych kandydatów w ramach egzaminu ustnego, ponieważ czas przeznaczony na końcową sesję egzaminacyjną był w oczywisty sposób niewystarczający; oraz
 - W zaskarżonym wyroku nie odniesiono się do istotnych argumentów wysuwanych przez wnoszącego odwołanie i nie uwzględniono niespójności w argumentacji strony pozwanej.
- 3) Zarzut trzeci, w którym wnoszący odwołanie podnosi, że zawarte w pkt 45 zaskarżonego wyroku ustalenie Sądu do spraw Służby Publicznej, zgodnie z którym nie doszło do naruszenia zasady równego traktowania, jest nieprawidłowe.
- 4) Zarzut czwarty, w którym wnoszący odwołanie wskazuje na naruszenie zasad dotyczących składu komisji konkursowej, ponieważ:
 - Skład komisji konkursowej nie był zrównoważony (art. 3 akapit piąty załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej)
 - Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo, stwierdzając, że nie kwestionowano faktu, iż komisja konkursowa przeprowadziła egzamin ustny wnoszącego odwołanie w składzie trzyosobowym (pkt 49 zaskarżonego wyroku);

— Sąd do spraw Służby Publicznej błędnie zacytował wyrok w sprawie Bartha (pkt 49) celem poparcia swojego ustalenia, że zasada zrównoważonej reprezentacji kobiet i mężczyzn w składzie komisji konkursowej nie została naruszona.

— Jednoczesna obecność członków tytułarnych i zastępców członków w komisji konkursowej podczas egzaminów ustnych, która spowodowała niezgodność z prawem działań komisji konkursowej były w niniejszym przypadku (pkt 50);

— Naruszenie zasady zrównoważonego składu komisji konkursowej (pkt 51).

5) Zarzut piąty, w którym wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej doszedł do błędnego wniosku, iż okoliczności niniejszej sprawy nie dają podstaw do zastosowania art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed tym sądem (pkt 81), skoro strona pozwana przyznała, że oddalenie wcześniejszych skarg administracyjnych wniesionych przez wnoszącego odwołanie było oparte na błędnym uzasadnieniu i z tego względu strona pozwana powinna ponieść koszty.

6) Zarzut szósty, w którym wnoszący odwołanie utrzymuje, że roszczenie o zadośćuczynienie za krzywdę jest uzasadnione.

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-358/13)

(2013/C 252/68)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włochy (przedstawiciel: M. Salvatelli, avvocato dello Stato i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/209 UE z dnia 26 kwietnia 2013 r., notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 2444 w dniu 29 kwietnia 2013 r. pismem o nr SG-Greffe (2013) D/5879, które wpłynęło do stałego przedstawicielstwa Włoch przy Unii Europejskiej w dniu 29 kwietnia 2013 r., mającej za przedmiot „rozliczenie rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Rozwoju Obszarów Wiejskich Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2012” w części, w jakiej, zaliczając do „kwot, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane” sumę 5 006 487,10 EUR dotyczącą regionu Basilicata, przewiduje odliczenie tej sumy od granicy środków EFRROW z tytułu programu rozwoju obszarów wiejskich Basilicata a w konsekwencji, uniemożliwia jej wykorzystanie w ramach ww. granicy, zasadniczo powodując jej anulowanie;

— obciążenie Komisji Unii Europejskiej kosztami postępowania.